

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Монтана, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР СЕМОВ

при участието на секретаря НИКОЛИНКА Г. АЛЕКСАНДРОВА като разгледа докладваното от КРАСИМИР СЕМОВ Административно наказателно дело № 20221630201286 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № М - 8 – ДНСК - 175/09.09.2022г. на и. д. Началник Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) гр.София, е наложена на „О.Е.” ООД, ЕИК ххх, гр.София, с управител И. А. Й., с посочен съдебен адрес в гр.София чрез адв.Г. Т. от САК, имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляда) лева, за това, че като строител е нарушило разпоредбите на чл.163, ал.2, т.1, изр.2 – ро от ЗУТ и чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ, поради което е санкционирано на основание чл.237, ал.1, т.15 от ЗУТ .

Недоволно от Наказателното постановление (НП) „О.Е.” ООД, ЕИК ххх, гр.София, чрез адв.Г. Т. от САК моли да бъде отменено въз основа на наведени доводи и в молба, претендират се и разноски.

Въззиваемата страна ДНСК – МОНТАНА чрез процесуален представител юрисконсулт М., излага доводи в т.ч. и чрез писмена защита за неоснователност на жалбата, с искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди поотделно и в тяхната съвкупност, намира жалбата за допустима и

основателна.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна поради следните съображения:

При извършена от служители на РДНСК - Монтана проверка по сигнал в община Б. на 10.03.2022г., е установено наличието на издадена от главния архитект на община Б. Заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) за допълване на разрешение за строеж № 6/14.07.2014 г. за „МВЕЦ „О. 9“ - втори етап, находящ се в землищата на гр.Б. и с.П., община Б., област Монтана, както и че регионалната дирекция не е уведомена по реда на чл.149, ал.5 от ЗУТ за посочената заповед. Констатирано е също така, че заповед от 14.12.2017г. към разрешение за строеж № 6/14.07.2014г. е издадена в нарушение на чл.182, ал.1 и чл.161, ал.1 от ЗУТ. От проверката е съставен констативен протокол № Бч-Зап. от 14.12.2017 г./10.03.2022г.

Впоследствие от служители на РДНСК - Монтана е извършена проверка на горепосочения строеж „МВЕЦ „О. 9“ - втори етап, находящ се в землищата на гр.Б. и с.П., отразена в констативен акт № 1/22.03.2022г. При проверката е установено следното:

„О.Е.“ ООД във функциите си на строител по смисъла на чл.163, ал.1 от ЗУТ, на строеж: „МВЕЦ „О. 9“ - II етап на строеж „МВЕЦ „О. 9“, находящ се в землищата на гр.Б. и с.П., община Б., област Монтана, съгласно сключен Договор за строителство № 20150901-0001/01.09.2015г. в периода от 14.12.2017г. до 22.03.2022г. (от датата на издаване на Заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ от главния архитект на община Б. до датата на извършване на проверка на строежа от служители на РДНСК – Монтана) в гр.Б. и с.П., община Б., област Монтана, е извършило строително-монтажни работи (СМР) на строеж: „МВЕЦ „О. 9“ - II етап, на строеж „МВЕЦ „О. 9“, находящ се в землищата на гр.Б. и с.П., община Б., област Монтана, без влязла в сила Заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към Разрешение за строеж (РС) № 6/14.07.2014г. за горе цитирания строеж, в нарушение на чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ, с което не е изпълнило задължението си по чл.163, ал.2, т.1 от ЗУТ.

Строежът е трета категория съгласно чл.137, ал.1, т.3, буква „д“ от ЗУТ,

във връзка с чл.6, ал.5 от Наредба № 1/30.07.2003г. за номенклатурата на видовете строежи.

Според проверяващите строежът е извършен без влязла в сила заповед за допълване от 14.12.2017 г. към РС № 6/14.07.2014г. на главния архитект на община Б., в нарушение на чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ. Строителят е извършил СМР, с което не е изпълнил задължението си по чл.163, ал.1, т.1 от ЗУТ.

С оглед разпоредбите на чл.156 от ЗУТ и чл.3, ал.2, т.2 от Наредба № 3/31.07.2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството, заповедта по чл.154, ал.5 от ЗУТ влиза в сила, удостоверено със заверка от органа, който я е издал, след изтичане на срока по чл.156, ал.1 от ЗУТ, във връзка с чл.149, ал.5 от ЗУТ за служебна проверка от органите на ДНСК, ако не с издадена заповед за нейната отмяна.

Според проверяващите нарушението е извършено в периода от 14.12.2017г. - датата на издаване на заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ от главния архитект на община Б., до 22.03.2022г. - датата на извършване на проверката на строежа от служителите на РДНСК - Монтана, в гр.Б. и с.П., община Б., област Монтана.

Съставен е и Констативен акт № 1/22.03.2022г.

Св. инж. Р. Е. П., на длъжност старши инспектор в РДНСК - Монтана, съставила АУАН № М-8/10.05.2022г. за административно нарушение по чл.163, ал.2, т.1, изр.2 – ро от ЗУТ и чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ в отсъствието на представител на строителя, тъй като преди това била връчена покана за съставяне на АУАН на 28.04.2022г., но представител на строителя не се явил. Посоченият акт е предявен лично на един от управителите на „О.Е.” ООД, ЕИК ххх, гр.София на 26.05.2022г. – А. Г.ЕВ Й., същият е запознат със съдържанието му и е получил екземпляр от него на 26.05.2022г. Свидетел на съставяне на АУАН е св. инж.А. Н. Д. – гл. инспектор в РДНСК – Монтана.

В законоустановения 7-дневен срок в РДНСК - Монтана е постъпило писмено възражение вх. № Бч-268-00-466/01.06.2022г. от „О.Е.” ООД, ЕИК ххх, гр.София по съставения АУАН. В него е посочено:

С настоящото ВЪЗРАЗЯВАМЕ ИЗЦЯЛО на констатациите изложени в акта. Същите са незаконосъобразни, противоречат на материалния закон и на административнопроизводствените правила и са необосновани. Акта е

издаден при липса на предмет и без правно основание и при пълна липса на съответствие с правната и фактическа обстановка по случая.

Това е така, защото към днешна дата всички строителни и монтажни работи на строеж: МВЕЦ „О. 9“ - II-ри етап на „МВЕЦ “О. 9”, намиращ се в землищата на гр.Б. и с.П., община Б., област Монтана са напълно и окончателно ЗАВЪРШЕНИ.

За строежа има издадени, както следва:

1. Констативен акт за установяване на съответствието на строежа с издадените строителни книжа и за това, че подробният устройствен план е приложен по отношение на застрояването (обр.3) от 16.12.2015г.

2. Акт за приемане на конструкцията (обр.14) от 01.10.2018г. Издаден е и акт (обр.15) за установяване на годността на строежа за обект „МВЕЦ „О. 9“, Подобект: Сградоцентра и защитни стени на яза на централата.

3. Констативен протокол № 1 от 18.03.2021г., че Обект „МВЕЦ „О. 9“ – III категория - СГРАДОЦЕНТРАЛА, ТУРБИННА ШАХТА, ПРЕЛИВНО СЪОРЪЖЕНИЕ е завършен в груб строеж по смисъла на пар.5, т.46 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ (приложение към настоящата жалба).

4. Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г. на главния архитект на община Б., съгласно императивните изисквания на ЗУТ. Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г. е издадена от главния архитект на община Б.. Поради това не е налице нарушение на чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ, доколкото РДНСК – Монтана е уведомена за цитираната заповед съгласно чл.149, ал. 5 от ЗУТ и същата е влязла в сила предвид разпоредбата на чл.3, ал.2, т.2 от Наредба № 3 от 31 юли 2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството (обн. ДВ бр.72 от 15 август 2003г.). В тежест на административния орган е да докаже нарушение на процедурата по уведомяване по реда на ЗУТ.

При издаване на незаконосъобразния акт, РДНСК - Монтана не е изследвала в цялост фактическата и правна обстановка по случая и не е съобщила факта, че към датата на издаване на АУАН има влязло в сила Определение № 204/16.05.2022г. на Административен съд - гр.Монтана, с което окончателно се ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ протест на прокурора

от Окръжна прокуратура Монтана, с искане да се обяви нищожност на разрешение за строеж № 06/14.07.2014 г., издадено от гл. архитект на община Б., за строеж МВЕЦ „О. 9“, находящ се на р.О. в землищата на гр.Б. и с.П.. ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 106 по описа за 2022г. на Административен съд - Монтана и ОСЪЖДА Окръжна прокуратура Монтана да заплати на гл. архитект на община Б. и на заинтересованата страна „Х.“ ЕООД сторените от тях разноски в производството.

Административнонаказващият орган (АНО) е извършил преценка относно съставомерността на административното нарушение, както от обективна, така и от субективна страна, като е установил, че с деянието си „О.Е.” ООД, ЕИК xxx, гр.София виновно е нарушило разпоредбите на чл.163, ал.2, т.1, изр.2 – ро от ЗУТ и чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ и е осъществило състава на чл.237, ал.1, т.15 от ЗУТ. АНО е отчел, че не са налице основания за прекратяване на производството, за прилагането на чл.28 от ЗАНН, обсъдени са преди това и възраженията на „О.Е.” ООД, ЕИК xxx, гр.София. В обжалваното НП в тази насока е посочено:

Административнонаказващият орган счита възражението на „О.Е.” ООД, ЕИК xxx, гр.София за неоснователно, тъй като същото не оборвало констатациите направени в акта.

В допълнение в жалбата против процесното НП, жалбоподателя „О.Е.” ООД, ЕИК xxx, гр.София, е посочило:

За строежа има издадени, както следва:

Заповед за назначаване на Държавна приемателна комисия (ДПК) РД-19-

411/11.08.2022г. по описа на ДНСК.

Протокол Образец 16 за установяване на годността за ползване на строеж МВЕЦ „О. 9” от 05.09.2022г. за приемане на строежа.

Разрешение за ползване № СТ-05-463/13.09.2022г., издадено от ДНСК и подписано от Началника на ДНСК, с което се ВЪВЕЖДА В ЕКСПЛОАТАЦИЯ СТРОЕЖ „МВЕЦ О. 9”: ЕТАП II: „МВЕЦ О. 9”, находящ се в землището на гр.Б. и с.П., община Б., област Монтана.

Не е налице твърдяното нарушение на чл.182, ал.1 и чл.161, ал.1 от ЗУТ, доколкото е налице валидна и действителна заповед по чл.154, ал.5 от ЗУТ за

допълване на разрешение за строеж № 6/14.07.2014 г. за МВЕЦ „О. 9“ – втори етап. За същата заповед РДНСК - гр.Монтана е била надлежно уведомена по реда на чл.149, ал.5 от ЗУТ.

С жалбата е направено искане РДНСК - гр. Монтана да представи с административната преписка:

1.1. Уведомително писмо от главния архитект на община Б. за Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г., издадена от главния архитект на община Б. и самата 1.2. Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г., издадена от главния архитект на община Б. в оригинал за съобразяване.

В отговор на изисканите от съда данни, РДНСК – Монтана с писмо № Бч – 268 – 00 – 254/01.11.2022г. е уведомило МРС в следния смисъл:

Относно предоставяне на заверено копие на уведомително писмо от главен архитект на Община Б. на издадена Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл.154. ал.5 от ЗУТ към РС № 6/ 14.07.2014г., Ви уведомяваме:

При извършена на 10.03.2022г. проверка по документи в Община Б. е установено, че арх.П. АСЕНОВА Г. във функциите си на главен архитект на Община Б. не е уведомила писмено в законоустановения 7-дневен срок (до 21.12.2017г.) РДНСК - Монтана за издадената от нея Заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г. за строеж „МВЕЦ „О. 9“ - II етап на строеж „МВЕЦ „О. 9“. Образувано е административнонаказателно производство срещу арх.П. Г., като е съставен АУАН № М-2/22.03.2022г., връчен с разписка лично на нарушителя на 22.03.2022г. По акта е постъпило възражение на 30.03.2022г. С писмо изх. № Бч-268-00-062/ 31.03.2022г. РДНСК Монтана е изисквала от главния архитект предоставяне на допълнителни документи във връзка с изразеното възражение, а именно лицензиран пощенски оператор, отговорен за кореспонденцията на Община Б. към 20.12.2017г. и заверено копие от известие за доставяне и заверено „вярно с оригинала“ копие от придружително писмо. В отговор, в РДНСК - Монтана с писмо вх. № Бч-268-00-331/11.04.2022г., арх. Г. е предоставила единствено завереното копие от придружително писмо с изх. № К-2921/ 20.12.2017г., подписано от Кмета на община Б. без никакви данни от Български пощи относно неговото изпращане и получаване от адресата.

След преглед в деловодната програма и в архива на РДНСК - Монтана е констатирано, че писмо с такъв изходящ № К-2921/ 20.12.2017г. не е получено и не е заведено, поради което не можем да ви предоставим исканото от Вас уведомително писмо. Предвид гореизложеното, предоставяме Ви заверено копие от водената кореспонденция по случая, както и заверено за „Вярно с оригинала“ копие от Заповед за допълване от 14.12.2017г. по чл. 154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/ 14.07.2014г., удостоверено за влязло в сила на 30.06.2022г. от органа, който го е издал.

В хода на съдебното дирене св.Р. Е. П. и св.А. Н. Д. потвърждават изложените обстоятелства в АУАН.

В качеството на свидетел по делото дава показания и гл. архитект П. Г., която посочва, че каквото се е следвало от длъжността ѝ гл. архитект на Община Б., го е спазила, не отговаря за документ оборота в Община Б., за получаване и изпращане на пощата в община Б.. Не може да каже с точност защо е посочила в Заповед за допълване от 14.12.2017г. към РС № 6/ 14.07.2014г., дата на влизане в сила 30.06.2022г. Според този съд последната дата е била посочена, тъй като по протест на прокурор от Окръжна прокуратура - Монтана, с искане да се обяви нищожност на разрешение за строеж № 06/14.07.2014г., издадено от главния архитект на община Б., за строеж МВЕЦ "О. 9", находящ се на река О. в землищата на гр.Б. и с.П., е било образувано адм. д. № 106/22г. по описа на АС – Монтана, по което производството е било прекратено с определение № 204/16.05.2022г., което е подлежало на обжалване в 7 – дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Настоящият съд след като анализира всички доказателства по делото, намира, че обжалваното НП следва да бъде отменено.

Съгласно чл.149, ал.5 от ЗУТ (Изм. - ДВ, бр.82 от 2012г., в сила от 26.11.2012г., бр. 101 от 2015г.) Органите, издали разрешение за строеж, уведомяват писмено съответните органи на Дирекцията за национален строителен контрол по местонахождение на строежа за издадените разрешения за строеж и заповеди за допълването им по [чл.154, ал.5](#) и изпращат копия от тях в 7-дневен срок от издаването им. Към тях се прилагат копия от текстовата и графичната част на действащия подробен устройствен план и копие от визата за проектиране, когато такава се изисква.

Видно от писмо изх. № К – 2921/20.12.2017г. на Община Б., подписано от кмета на община Б., Заповед от 14.12.2017г. за допълване към разрешение за строеж № 6 от 14.07.2014г. на гл. архитект на община Б., е била изпратена на РО „НСК” – Монтана (към тогавашния момент). Разпоредбата на чл.149, ал.5 от ЗУТ изисква да се изпратят на ДНСК по местонахождение на строежа, копия на заповедите за допълване по чл.154, ал.5 в 7 – дневен срок от издаването им. Цитираната разпоредба не изисква да бъдат приложени данни за изпращане и получаване от адресата – обратни разписки или др. подобни от БП и/или куриерска фирма. Това, че писмо изх. № К – 2921/20.12.2017г. на Община Б., не е открито в деловодната програма и в архива на РДНСК – МОНТАНА, не означава, че е налице нарушение по чл.149, ал.5 от ЗУТ, напротив АНО е следвало да докаже това свое твърдение чрез писмени и надлежни данни от Български пощи, чрез които е било изпратено въпросното писмо. Тежестта за доказване на нарушението в административнонаказателното производство тежи върху АНО, без арх.Г. да е била длъжна да доказва, че е изпълнила задължението си по чл.149, ал.5 от ЗУТ и да представи напр. копие на известие за доставяне. Като се има предвид изложеното, според настоящия съд, нарушението на арх. Г. не е доказано по несъмнен начин. Настоящият съд не споделя посоченото в тази насока в писмената защита на процесуалния представител на въззиваемата страна – юрисконсулт М., като това, какво е вписано в регистъра за 2017г. и за 2018г. на издадените разрешения за строеж при община Б., и това че въпросната заповед не е посочена и това, че не е била открита при проверка през м.01.2018г., не е елемент от състава на нарушението по чл.149, ал.5 от ЗУТ. А от това следват и другите правни изводи.

За това, че административнонаказателната отговорност на арх.Г. не е била доказана по несъмнен начин и е била погасена по давност, по повод на съставените й АУАН № М – 2/22.03.2022г. за нарушение по чл.149, ал.5 от ЗУТ и издаденото заради него НП № М – 2 – 1/11.04.2022г. на Началник РДНСК – Монтана, е налице влязло в сила на 01.11.2022г. Решение № 143/22.08.2022г. по АНД № 456/22г. по описа на МРС.

По повод на представения регистър на издадените разрешения за строеж и заповеди за допълването им за 2017г. и 2018г. при община Б., и това че при извършена проверка м.01.2018г. Заповед за допълване от 14.12.2017г. по

чл.154, ал.5 от ЗУТ не е била открита от проверяващите, съдът отново посочва, че тази констатация няма правно значение за процесното нарушение, няма отношение и относно изискванията на чл.149, ал.5 от ЗУТ.

Съгласно чл.163, ал.2, т.1 от ЗУТ – „Строителят носи отговорност за: 1. (изм. ДВ, бр.82 от 2012г., в сила от 26.11.2012г., бр. 101 от 2015г.) изпълнението на строежа в съответствие с издадените строителни книжа и с изискванията на [чл.169, ал.1 и 3](#), както и с правилата за изпълнение на строителните и монтажните работи и на мерките за опазване на живота и здравето на хората на строителната площадка”;

Съгласно чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ – „Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице с мотивирана заповед спира изпълнението и забранява достъпа до строеж или до част от строеж от първа до трета категория, който се извършва: 1. без влязло в сила разрешение за строеж;”

Съгласно чл.237, ал.1, т.15 от ЗУТ – „Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, както следва: т.15 - на строител на строеж, неизпълнил задължение по [чл.163, ал.2, т.1 – 5](#) – в размер от 5000 до 30 000 лв;”

С влязло в сила на 01.11.2022г. Решение № 143/22.08.2022г. по АНД № 456/22г. по описа на МРС, издаденото на основание чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ спрямо арх. П. Г. НП № М – 2 – 1/11.04.2022г. на Началник РДНСК – Монтана е отменено, поради недоказаност на нарушението по чл.149, ал.5 от ЗУТ и погасяване на административнонаказателната отговорност по давност, считано от следващия ден на 21.12.2017г., след изтичане на 7 – дневния срок, течащ от 14.12.2017г.

В процесните АУАН и НП е посочено, че нарушението е извършено в периода - 14.12.2017г. – 22.03.2022г., но това според настоящия съд не е правилно, защото на въпросната заповед от 14.12.2017г. е посочено, че е влязла в сила на 30.06.2022г. (твърди се от АНО, че строежът е извършен без влязла в сила заповед за допълване от 14.12.2017г. към РС № 6/14.07.2014г.). Заради неправилното приложение на закона при „откриване” на Заповед от 14.12.2017г. по чл.154, ал.5 от ЗУТ към РС № 6/14.07.2014г., проверяващите и АНО са допуснали неправилно приложение на закона и по отношение на

строителя, в т.ч. и при определяне датата на процесното нарушение, което е съществено процесуално нарушение, самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП.

При постановяване на настоящето решение, съдът е длъжен да съобрази посоченото влязло в сила решение № 143/22.08.2022г. по АНД № 456/22г. по описа на МРС, потвърдено от касационната инстанция АС – Монтана с решение № 449/01.11.2022г. по КАНД № 380/22г. по описа на АС - Монтана, защото административнонаказателната отговорност на арх.Г. за нарушението по чл.149, ал.5 от ЗУТ, според настоящия съд е преюдициален въпрос, съществен и от правно значение за административнонаказателната отговорност на строителя „О.Е.” ООД, ЕИК xxx, гр.София

Според този съд нарушението на „О.Е.” ООД, ЕИК xxx, гр.София не е доказано по несъмнен начин и поради това не следва да понася административнонаказателна отговорност на основание чл.237, ал.1, т.15 от ЗУТ. Нещо повече според настоящия съд в случая не е налице не влязло в сила разрешение за строеж, защото съдът приема, че задължение на административнонаказващия орган е било да докаже неизпълнение на задължението по чл.149, ал.5 от ЗУТ, респ. налично правно основание за приложение на чл.237, ал.1, т.15 от ЗУТ спрямо строителя „О.Е.” ООД, ЕИК xxx, гр.София. Според настоящия съд жалбоподателя в качеството му на строител не е доказано да е извършил административно нарушение по чл.163, ал.2, т.1 от ЗУТ и чл.224, ал.1, т.1 от ЗУТ. Неправилното приложение и на материалния закон, има за последица отмяна на обжалваното НП.

При този изходна делото в полза на въззиваемата страна – ДНСК – София няма правно основание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

С оглед очерталия се изход на делото, в полза на жалбоподателя „О.Е.” ООД, ЕИК xxx, гр.София, съгласно чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН - (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), следва да бъде присъдено поискано чрез адв.Г. Т. от САК адвокатско възнаграждение във въззивното производство. Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално

определения размер съобразно [чл.36 от Закона за адвокатурата](#). Поисканите разноси от адв.Т. от САК са в размер на 2640 (две хиляди шестстотин четиридесет) лева, които НЕ следва да бъдат присъдени, тъй като настоящия съд установява прекомерност. Възражение за прекомерност е направено от процесуалния представител на въззиваемата страна – юрисконсулт М., което възражение е основателно. Като размер поисканите разноси НЕ са съобразени с НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (чл.18, ал.2 вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата, изм. ДВ, бр.88/04.11.22г.), освен това следва да се посочи, че адв.Т. е участвал само в първото по делото съдебно заседание по настоящето дело, изготвил е преди това жалбата и кратко писмено становище, съдържащо се в молба, изпратена по ел. поща. Предвид изложеното, настоящия съд намира, че следва да бъде уважено искането за присъждане в полза на жалбоподателя „О.Е.” ООД, ЕИК ххх, гр.София на сумата 800 (осемстотин) лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение, а в останалата част до размера от 2640 (две хиляди шестстотин четиридесет) лева, искането за разноси, следва да бъде оставено без уважение.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.1 вр. с ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № М - 8 – ДНСК - 175/09.09.2022г. на и. д. Началник Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК) – София, с което на „О.Е.” ООД, ЕИК ххх, гр.София, с управител И. А. Й., с посочен съдебен адрес в гр.София чрез адв.Г. Т. от САК, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляда) лева на основание чл.237, ал.1, т.15 от ЗУТ.

ОСЪЖДА ДНСК гр.София да заплати на жалбоподателя „О.Е.” ООД, ЕИК ххх, гр.София, с управител И. А. Й. сумата 800 (осемстотин) лева, представляваща направените разноси за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОСТАВЯ без уважение искането на жалбоподателя „О.Е.” ООД, ЕИК ххх, гр.София, чрез адв.Г. Т. от САК за присъждане на сумата 2640 (две хиляди шестстотин четиридесет) лева, представляваща разноси за

адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ без уважение искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.63д, ал.4 от ЗАНН, в полза на въззиваемата страна – ДНСК - София.

Решението може да се обжалва пред АС – Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____